

GIACOMO LEOPARDI

CĂTRE LUNĂ

Îmi amintesc, fermecătoare lună,
Cum azi un an veneam pe dealu-acesta,
Plin de neliniște să te contemp lu.
Tu atâr nai mereu atunci peste pădure
Ca și acum, scaldând-o în lumină.
Dar chipul tău îmi apărea privirii
Tremurător și în norat, de plânsul
Ce-mi izvora sub gene, — că trudită
Mi-era vieața, cum și azi îmi este
Și-mi va fi încă, luna mea iubită.
Dar tot îmi place să-mi aduc aminte
Și vârsta s'o socot durerii mele.
Ce dulce 'n anii tineri, — că-i lung drumul
Speranțelor și scurt cel al memoriei —
Să-ți amintești de clipele trecute,
Chiar dacă-s triste, și durerea vie!

(*Alla luna*)

In limba noastră de
PIMEN CONSTANTINESCU